

РЕШЕНИЕ

№22

гр. Перник, 26 януари 2012

г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в открито съдебно заседание, на осемнадесети януари, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А. М.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КГАХД №378 по описа на Административен съд - Перник за 2011 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на Д.М.Ф. *** против решение №346 от 14.11.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по гражданско дело №540/2011 г., В ЧАСТТА, с която е отхвърлена като неоснователна жалба срещу част от решение №50/04.04.2011 г. на Общинска служба "Земеделие" (ОСЗ) - Радомир, постановено по заявление с вх. №86А/06.09.1991 г. С решението си ОСЗ - Радомир е отказала да възстанови признато със съдебно решение право на собственост върху част от имот - нива, със заявена площ от 250 кв. м., като е възстановено правото на собственост само върху част от имота с площ 127 кв. м., а за другата част от 123 кв. м. е отказано възстановяване. С атакуваното решение районния съд е отменил решението на ОСЗ - Радомир по отношение на 29 кв. м. от отказаните да бъдат възстановени 123 кв. м., но по отношение на останалите 94 кв. м. е отхвърлил жалбата като неоснователна. Именно тази част от решението на Районен съд - Радомир е атакувана пред касационна инстанция.

В касационната жалба се излагат аргументи, че първоинстанционното решение в обжалваната му част е неправилно. Твърди се, че върху отказания да бъде възстановен имот с обща площ от 123 кв. м., е разположен павилион, който не е масивен строеж и за него не са представени необходимите документи, доказващи факта на законното му започване към 01.03.1991 г., или факта на строеж, извършен при спазване на всички нормативни изисквания. На това основание от настоящия

съд се иска да отмени атакуваното първоинстанционно решение в обжалваната му част, като вместо него постанови друго, с което да отмени решението на ОСЗ – Радомир и в тази му част и правото на собственост върху процесния имот и в частта му от 0.123 кв. м. да бъде възстановено изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител. Пред съда са депозиран писмени бележки и молба от негов процесуален представител – адв. Божкова, с която заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Общинска служба "Земеделие" – Радомир не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и сл. от АПК, прилагайки служебно и нормата и на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок, от страна в административното производство.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на приложената административна преписка и на представените и събрани и приети доказателства по делото е възприел от фактическа страна, че административният орган – Общинска служба „Земеделие“ – Радомир, е сезиран на 06.09.1991 г. с депозирано заявление от Д.М.Ф. в качеството му на наследник на М. К. Ф. ***, съдържащо искане за признаване правото на собственост и възстановяване на собствеността върху земеделски земи в землището на гр. Радомир, измежду които и процесния имот от 250 кв. м, от които 123 кв. м. е отказано да бъдат възстановени. Прието от съда е, че правото на собственост на заявителя върху имота – предмет на заявлението е безспорно установено с решение на съд, както и че в производството е безспорно доказано, че имотът съществува във възстановими стари реални граници. По отношение на необходимостта да бъде доказано и установено, че имотът не е застроен при условията на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ или ако е застроен, че същия е незаконно застроен, районният съд е приел, въз основа на събраните по делото доказателства, както и на допуснатата и изслушана пред него съдебнотехническа експертиза, че част от имота, с площ от 29 кв. м. е незаконно застроена с павилион, без придружаващи го строителни книжа и не представляващ масивен строеж по смисъла на Закона за устройство на територията (ЗУТ). Поради това, решението на ОСЗ е отменено в частта му по отношение на 29 кв. м. от процесния имот с обща площ от 123 кв. м., в която е отказано да бъдат

възстановени, и съдът е постановил на жалбоподателя да бъде възстановено правото на собственост върху тази част. По отношение на останалата част от имота с площ от 94 кв. м. районният съд е намерил жалбата за неоснователна, тъй като за построена в УПИ IX сграда липсват ангажирани от жалбоподателя писмени доказателства, че същата е незаконно построена, без необходимите строителни разрешения.

Настоящата инстанция споделя позицията на Районен съд – Радомир по следните съображения:

От представената по делото и неоспорена от страните съдебнотехническа експертиза е прието за безспорно установено пред районния съд, че в процесния имот с площ от 123 кв. м., който не е възстановен на собственика от ОСЗ – Радомир (и който е част от имота с обща площ от 250 кв. м. и който попада в два УПИ, съответно УПИ VIII и УПИ IX) се намира преместваемо съоръжение – павилион, върху площ от 29 кв.м., за което не са представени строителни разрешения и документи. При така установеното правилно е решението на районния съд, че отказът на административния орган по отношение на тази част от имота е незаконосъобразен и неправилен, поради което същият е отменен. Текстът на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ съдържа изискване евентуално построените върху имота сгради да са построени при спазване на всички нормативни изисквания или ако е отстъпено право на строеж, законно разрешения такъв да е започнал към 01.03.1991 г. Пред съда доказателства в този смисъл не са събрани. В удостоверение №127/29.03.2011 г. е вписано, че павилионът е изграден без отстъпено право на строеж, като доказателства за законно разрешен такъв не са предоставени, което елиминира едната хипотеза, при която е възможно собствеността да бъде възстановена. От друга страна павилионът не е „сграда“ по смисъла на чл. 56 от ЗУТ, а преместваемо съоръжение, за което не се изисква разрешение за строеж, което на свой ред прави невъзможна и втората хипотеза на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ, а именно „сградата“ да е построена при спазване на всички нормативни изисквания.

По отношение на останалата част от имота, с площ от 94 кв. м., по делото не са налице данни осъществено строителство да е незаконно, като сградата да е построена в нарушение на нормативните изисквания, или сградата да е строеж, започнал след 01.03.1991 г., така че собствеността да бъде възстановена въпреки извършването му. Представените по делото доказателства установяват точно обратното – че сградата е построена и въведена в експлоатация преди 01.03.1991 г., като в удостоверение №127/29.03.2011 г. на Техническата служба на Община Радомир е вписано, че парцелът е застроен при спазване на всички нормативни изисквания и законно разрешения строеж е започнал към 01.03.1991 г.

Водени от гореизложено намираме, че Районен съд – Радомир е постановил законосъобразен и правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила, като касационната жалба бъде отхвърлена поради неоснователност.

След извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съобразно разпоредбата на чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав намира, че атакуваното решение е валидно, допустимо и съответно на материалния закон, поради което не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

Тъй като и касационната инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на Районен съд – Радомир, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила решение №346 от 14.11.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по гражданско дело №540/2011 г., В ЧАСТТА, с която е отхвърлена като неоснователна жалба срещу част от решение №50/04.04.2011 г. на Общинска служба "Земеделие" (ОСЗ) – Радомир, постановено по заявление с вх. №86А/06.09.1991 г., в което е отказано възстановяване правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху имот с площ 94 кв. м., част от нива с площ от 0.123 дка, находящ се в строителните граници на гр. Радомир в местността (квартал) „Горна махала“, имот №1 от кв. №52 от помощен план – 2001 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/
2. /п/